

ȘTEFAN MARIȘ

Cuvânt către cititor

Este, astăzi, unanim acceptată afirmația potrivit căreia cultura nu are doar o funcție interpretativă ci și una selectivă. Ea canalizează atenția și tot ea pune la dispoziție instrumentele de analiză și schemele de interpretare. Plecând de la bagajul cultural și, mai ales, de la educația antropologică putem avea două viziuni distincte despre umanitate. O viziune fundamentată pe dimensiunea religios-culturală, respectiv pe cea socială. Ceea ce înseamnă că un individ oarecare poate decoda realitatea în moduri diferite, în funcție de viziunea adoptată, având convingerea fermă că reflectarea proprie este una strict obiectivă. Însă nu este deloc așa, pentru că orice încercare de a descrie și înțelege, observându-l pe Celălalt în paradigma sa culturală, impune empatia, participarea, subiectivitatea. Apropierea de Celălalt nu este nicidecum o înregistrare, ci presupune înainte de orice dialogul. Mai este oare posibil dialogul astăzi când atentatele teroriste sfâșie Europa și lumea? În mod sigur că da. Dialogul între culturi poate și trebuie să se amplifice tocmai ca răspuns la derapajele anarhiste din lumea contemporană. Este o cale sigură pentru vindecarea umanității.

To the Reader

Nowadays, the statement according to which culture has not only an interpretive but also a selective function is unanimously accepted. It channels attention and offers also instruments of analysis and schemes of interpretation. Starting from one's cultural inheritance and especially from one's anthropological education there could be two distinct visions of humanity. One, based upon the religious-cultural dimension, the other, on the social one. This would mean that a certain individual may decode reality in different ways, according to his/her adopted standpoint, with the firm conviction that his/her way of reflecting reality is strictly objective. But it is not at all like this, because any attempt do describe and understand observing the Other in his/her own cultural paradigm implies empathy, participation, subjectivity. The approach to the Other is not simply an act of recording but it implies first of all dialogue. Now, when terrorist attacks menace Europe and the world, is a dialogue still possible? It certainly is. The dialogue between cultures can and should be amplified in answer to the anarchist swerves in the contemporary world. It is a secure way to heal humanity.